

Elżbieta Choińska-Bochdan

Stężyca, woj. gdańskie. Stanowisko 9

Informator Archeologiczny : badania 12, 203-204

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadził mgr Władysław Morawski. Finansował Inwestor Linii Hutniczo-Siarkowej przez WKZ w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Osadnictwo wczesnośredniowieczne, nikłe ślady osadnictwa neolitycznego /? / i kultury mierzanowickiej.

Stanowisko badane w ramach akcji ratowniczej na trasie Linii Hutniczo-Siarkowej w województwie kieleckim.

Stanowisko położone na krawędzi i stoku cypla terasy prawego brzegu Nidy. Wyniesione ponad dolną zalewową 2-7 m. Północna część stanowiska zagrożona przez tzw. "Ukop" dla budowy linii kolei LHS.

Założono 9 wykopów sondażowych kontrolujących przestrzeń około 1,5 ha w północnej partii stanowiska. Wykopy pozwoliły uchwycić północną granicę rozprzestrzenienia materiału zabytkowego. W wykopach stwierdzono w warstwie humusu i podglebia występowania niezbyt licznego materiału wczesnośredniowiecznego bez wyraźniejszych koncentracji. W tym też położeniu wystąpiły bardzo nieliczne fragmenty naczyń neolitycznych i kultury mierzanowickiej. W jednym wykopie natrafiono na jamę /średnica 1,5 m / z materiałem wczesnośredniowiecznym. W pozostałych natrafiono na przydenne partie 5 jam o nieckowatych dnach i niewielkich średnicach z pojedynczymi ułamkami naczyń nie pozwalającymi na precyzyjniejsze datowanie.

Materiał tymczasowo przechowywany jest w Pracowni Archeologicznej ZAM IHKM PAN w Igołomi.

Wobec ubogich rezultatów oraz dzięki wstrzymaniu zagrażającej stanowisku eksploatacji piasku badania w ramach podjętej akcji ratowniczej na tym stanowisku zakończono.

STĘŻYCA
woj. gdańskie
Stanowisko 9

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Elżbieta Choińska-Bochdan,
Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku,
Drugi sezon badań. Osada otwarta /XI-XII w. /.

Ogółem uchwycono i wyeksplorowano 7 jam osadniczych o długości 1,70-4,40 m, szerokości 0,95 - 1,70 m i głębokości 0,35 - 0,80 m. Zawierały one paleniska zbudowane przeważnie z czterech warstw kamieni. Wszystkie obiekty zostały w górnej partii zniszczone i rozwleczone przez okrę.

Trzy jamy, przy których występowały ślady po kołkach, mogły pełnić funkcję półziemianek, inne można interpretować jako zagłębione paleniska.

Inwentarz jam stanowiła ceramika całkowicie obtaczana, fragmenty prażnicy, żelazny grocik strzały łuku, nóż i w dwu przypadkach przęśliki.

Materiały z badań przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

STRZELIN
woj. wrocławskie
Kościół Św. Gotarda

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konserwa-
torski we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Halina Śledzik-Kamińska. W pracach uczestniczyli antropolodzy: doc. dr Bruno Miszkiewicz, dr Michał Magnuszewicz, architekt mgr inż. Mariusz Karst. Badania finansował WOAK. Pierwszy sezon badań, Kościół Św. Gotarda /XII/ XIII ? - XIV w. / cmentarzysko szkieletowe, przykościelne średniowieczne i nowożytne.

W związku z opracowywanym projektem zagospodarowania kościoła prowadzono badania architektoniczne w celu rozpoznania fundamentów kościoła. Badany obiekt znajduje się w granicach średniowiecznego miasta, w części wschodniej. Zbudowany jest ze zniszczonej częściowo romańskiej rotundy oraz dwu naw: północnej - wczesnogotyckiej, południowej - późnogotyckiej. Cała budowla wykonana z granitu łamanego łączącego zaprawą wapienną.

Założono 4 wykopy na zewnątrz kościoła o powierzchni łącznej 16 m². W wykopie A, usytuowanego przy ścianie wschodniej nawy północnej odkryto 1 szkielet fragmentarycznie zachowany. W pobliżu szkieletu znajdował się silnie skorodowany przedmiot z żelaza.

W wykopie B, założonym od zachodu przy nawie romańskiej, rotundy, wyeksplorowano na głębokości 1,5 i 1,7 m dwa groby /nr 1 i 5/ z fragmentarycznie zachowanymi szkieletami ludzkimi, ułożonymi w pozycji wyprostowanej w kierunku wschód-zachód. Pochówek nr 1 złożony był w trumnie, w jego pobliżu odkryto gwoździe.

W wykopie C, usytuowanym przy ścianie południowej nawy południowej kościoła, na głębokości 1 - 1,8 m w przemieszanych nawarstwieniach wyeksplorowano 11 bezładnie leżących fragmentarycznie zachowanych szkieletów, naruszonych wcześniejszym wkopem architekto-